

Warszawa, dnia 9 listopada 2022 r.

KK-0058-0100(2)/22

**Pan
Bartłomiej Baran
Zastępca Dyrektora
Departamentu Architektury,
Budownictwa i Geodezji
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii**

Szanowny Panie Dyrektorze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 października 2022 r. w sprawie przekazania stanowiska do zmian prawnych zaproponowanych w *projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD382, sygn. pisma przekazującego DIP-IV.0220.40.2022), uprzejmie informuję, że Polska Izba Inżynierów Budownictwa na bieżąco monitoruje proces legislacyjny i w dniu 24 października 2022 r. z własnej inicjatywy rozesłała przedmiotowy projekt ustawy do zaopiniowania przez członków Komisji Prawno-Regulaminowej Krajowej Rady PIIB wyznaczając termin przesyłania uwag do dnia 7 listopada 2022 r. (termin przeznaczony na konsultacje publiczne upływa w dniu 11 listopada 2022 r.). Z uwagi na toczący się proces wewnętrznych uzgodnień nie było możliwe dochowanie wyznaczonego terminu przesłania stanowiska do dnia 3 listopada 2022 r.

Odnosząc się merytorycznie do projektu ustawy należy stwierdzić, że najbardziej znaczącą ingerencją w regulacje dotyczące wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie jest rozszerzenie zakresu specjalności uprawnień budowlanych, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy – Prawo budowlane (dalej „specjalność sanitarna”).

Rozszerzenie zakresu specjalności sanitarnej o sieci, instalacje i urządzenia wodorowe spowoduje, że organy samorządu zawodowego nie będą już mogły przyznawać uprawnień w obowiązującej dotychczas specjalności, powstanie natomiast nowa specjalność uprawnień budowlanych. Negatywne konsekwencje przyjęcia przedmiotowych regulacji, przy braku jakichkolwiek przepisów przejściowych, będą następujące:

1. osoby posiadające uprawnienia w specjalności sanitarnej, która nie obejmuje sieci, instalacji i urządzeń wodorowych, nie będą mogły wykonywać po wejściu w życie ustawy, samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie obejmujących przedmiotowe sieci, instalacje i urządzenia, co zablokowałoby wszelkie inwestycje i projekty w tym zakresie wymagające pozwoleń na budowę lub zgłoszenia (np. budowa sieci wodorowej);
2. po wejściu w życie ustawy nie byłoby ani jednej osoby posiadającej uprawnienia budowlane odpowiednie do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie sieci, instalacji i urządzeń wodorowych, zatem nie będzie też osób, które będą mogły nadzorować i potwierdzić praktykę niezbędną do

uzyskania uprawnień budowlanych obejmujących przedmiotowe sieci, instalacje i urządzenia;

3. nadzorowane dotychczas praktyki w specjalności sanitarnej nie będą mogły być podstawą do ubiegania się o uprawnienia budowlane w rozszerzonej (o wodór) specjalności sanitarnej, co zablokuje młodym inżynierom dostęp do wykonywania zawodu w tej specjalności (i być może dostęp do wykonywania zawodu w ogóle lub na dłuższy czas).

Polska Izba Inżynierów Budownictwa rekomenduje zrezygnowanie z przedmiotowej zmiany i usunięcie z projektu wszelkich przepisów odnoszących się do wyodrębnienia nowej specjalności. Należy podkreślić, że już dziś dość powszechnie uznaje się, że uprawnienia sanitarne obejmują wszelkie płyny (ciecze oraz gazy, w tym wodór i tzw. gazy medyczne w różnych stanach skupienia) oraz związane z nimi sieci, instalacje i urządzenia. Należy zwrócić uwagę, że zarówno gaz ziemny, propan, butan, jak i wodór są gazami wybuchowymi, niebezpiecznymi, a ich magazynowanie, przesyłanie i dystrybucja wymaga wprowadzenia odpowiednich zabezpieczeń i gruntownej wiedzy w zakresie nie tylko materiałoznawstwa, konstrukcji obiektów liniowych, ale też fizyko-chemicznych właściwości paliw.

Przepisy ustawy – Prawo budowlane nie definiują sieci, instalacji i urządzeń gazowych, a zatem można uznać, że w ich zakresie mieści się szeroki katalog gazów przesyłanych sieciami, w tym wodór. Ponadto należy podkreślić, że w ustawie – Prawo energetyczne katalog paliw gazowych nie był początkowo bliżej określony, ustawa nie definiowała paliw gazowych i nie wymieniała poszczególnych gazów, poza incydentalnym nawiązaniem do gazu ziemnego w kontekście koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą. W obowiązującej regulacji w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne – paliwa gazowe obejmują „**inne rodzaje gazu palnego**, dostarczane za pomocą sieci gazowej, a także biogaz rolniczy, niezależnie od ich przeznaczenia”. Wodór jest gazem palnym, dostarczany za pomocą sieci, zatem wydaje się, że mieści się w wyżej wskazanej definicji.

W świetle powyższych uwag należy zauważyć, że błędne jest definiowanie w projekcie ustawy wodoru jako paliwa odrębnego od paliw gazowych.

W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu specjalności sanitarnej (w szczególności, czy obejmuje ona uprawnienia w zakresie sieci, instalacji i urządzeń wodorowych), należałoby wprowadzić do uzasadnienia projektu ustawy UD382 stosowne wyjaśnienia i wykładnię przepisów prawa. Tak sformułowane uzasadnienie do projektu ustawy będzie w przyszłości stanowić pomoc przy interpretacji przepisów przez właściwe organy stosujące prawo.

Z uwagi na zbliżający się termin zakończenia konsultacji publicznych pismo z uwagami identycznej treści zostanie skierowane do Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem,

*Prezes Krajowej Rady
Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa*

Mariusz Dobrzeniecki
(dokument podpisany elektronicznie)